

4

rezidence byly dokončeny až v roce 1930. Velká tapiserie Práce, věda a umění podle návrhu Františka Kysely zaujala své místo dokonce teprve roku 1932. V reprezentačních prostorách rezidence a apartmánů se nacházejí plastiky Břetislava Bendy, Karla Štipla a Vilíma Amorta, keramické práce Heleny Johnové a obrazy třiceti pěti předních českých i zahraničních malířů 20. století (např. H. Boettingera, C. Boudy, O. Bubeníčka, K. Holana, O. Matouška, J. Šetelíka, J. Ullamanna, A. Weisnera, J. Skrbka, O. Hůrky, M. Holého, T. F. Šimona, S. Felkla, O. Homoláče, B. Dvořáka, V. Radimského, F. Kavana ad.). Jsou zde umístěny rovněž ukázky uměleckých knižních vazeb a další dekorativní předměty (vázy, drobné plastiky, porcelán), které obdrželi pražští primátoři darem od významných osobností a delegací domácích i zahraničních měst. Z primátorů novou úřední rezidenci skutečně obýval pouze Karel Baxa (ve funkci

1919 – 1937). Všichni další primátoři až do současné doby ji užívali toliko formálně. Sloužila ovšem pravidelně k ubytování oficiálních zahraničních návštěv a zejména k protokolárním a reprezentačním účelům. Význam rezidence a reprezentačních prostor v budově Městské knihovny vzrostl po poškození a zničení části Staroměstské radnice za Pražského povstání (8. května 1945). I po obnovení ceremoniálních funkcí Brožíkovy síně a Starého senátu ve Staroměstské radnici zůstala primátorská rezidence v Ústřední knihovně již trvale dějištěm oficiálních a reprezentačních aktů, konaných pražskými primátory a dalšími vrcholnými orgány samosprávy hlavního města. V letech 1994 – 1995 prošla primátorská rezidence generální obnovou, která byla spojena s citlivou restaurací veškeré umělecké výzdoby a s nezbytnou modernizací technického zázemí.

PRA
PRA
PRA
PRA

HA
GUE
GA
G

Rezidence primátora
hlavního města Prahy

Rezidence primátora
hlavního města Prahy

Rezidence primátora hlavního města Prahy byla zřízena v nové budově Ústřední knihovny města Prahy, kterou postavila v letech 1925 – 1928 Pražská městská spořitelna jako jubilejní dar hlavnímu městu u příležitosti 60. výročí svého trvání a na počest 10. výročí Československé republiky.

Projektantem budovy i její umělecké výzdoby byl architekt František Roith (1876 – 1942). Za strohou neoklasicistní fasádou rozlehlého objektu, ozdobenou pouze balkónem se šesti alegorickými postavami sochaře Ladislava Kofránka, vznikl moderní a na svou dobu špičkově vybavený víceúčelový objekt. Vedle

1 vlastní městské knihovny, knihovny pro mládež, knihovny pro slepce a knihovny komunálních zaměstnanců zde byly též dva přednáškové sály, sály pro obrazárnu Vlastenecké společnosti přátel umění,

prostory pro loutkové divadlo Říše loutek, místnosti pro zamýšlené muzeum Antonína Sovy i kanceláře pro městský statistický úřad. Interiéry budovy byly pojety zdobněji

2

2 a tradičněji nežli vnější plášť. Spojily se v nich dozvuky pozdní secese se silným vlivem módního českého art deca 20. let 20. století. Primátorská rezidence zaujímá celé první a druhé

patro průčelního traktu knihovny. Vstupuje se do ní vlastním vchodem z nároží Platnéřské a Žatecké ulice, do prvního patra byly umístěny reprezentační a přijímací místnosti,

3

3 do druhého patra vlastní soukromý byt primátora, soukromá pracovna a tři apartmá pro primátorovy hosty. Spolupracovníkem Františka Roitha při výzdobě rezidence a autorem stropní výmalby, koberců, tapiserií, potahových látek a textilních tapet

byl František Kysela, na dekorativní výmalbě se podílel malíř Josef Sejпка, záclony a krajkové doplňky vytvořila Emilie Paličková, plastiky a dekorativní doplňky jsou dílem sochaře Karla Štipla a malířů Františka Kysely a Josefa Sejpy. Zařizování a výzdoba primátorské

4

